

DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT

Ot.prp. nr. 81

(2001-2002)

Om lov om felles regler for det indre
marked for naturgass mv.

*Tilråding fra Olje- og energidepartementet av 15. mai 2002,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Bondevik II)*

1 Lov om felles regler for det indre marked for naturgass

1.1 Innledning

Europaparlaments- og Rådsdirektiv 98/30/EF om felles regler for det indre marked for naturgass (gassmarkedsdirektivet) ble vedtatt i Rådet 22. juni 1998. Direktivet trådte ikraft 10. august 1998 med frist for gjennomføring i EU-medlemmenes nasjonale lovgivning 10. august 2000.

Den 26. oktober 2001 besluttet EØS-komiteen å innlemme gassmarkedsdirektivet i EØS-avtalens Vedlegg IV Energi. Deretter løper en seks måneders frist for EFTA-partene til å meddele at interne godkjennelsesprosedyrer er fullført. For Norge innebærer dette innhenting av Stortingets samtykke etter Grunnlovens § 26 annet ledd og fastsettelse/endring av relevante lover. Stortinget er invitert til å samtykke i EØS-komiteens beslutning i St.prp. nr. 42 (2001-2002) om samtykke til EØS-komiteens beslutning nr. 123/2001 om innlemmelse av Europaparlaments- og Rådsdirektiv 98/30/EF om felles regler for det indre marked for naturgass (gassmarkedsdirektivet) i EØS-avtalens Vedlegg IV (Energi). St. prp. nr. 42 (2001-2002) ble oversendt Stortinget 22. februar 2002.

1.2 Generelt om direktivets innhold

Direktivet etablerer felles regler for medlemslandenes regulering av overføring, distribusjon, forsyning og lagring av naturgass, inklusive LNG (naturgass som nedkjøles til flytende form). Det gjelder ikke produksjon av naturgass. Tildeling av tillatelser for produksjon av naturgass er regulert av konsesjonsdirektivet (Europaparlamentet og Rådets direktiv 94/22/EF om vilkårene for tildeling og bruk av tillatelser til å drive leting etter og utvinning av hydrokarboner). Konsesjonsdirektivet er innlemmet i EØS-avtalen og trådte ikraft for Norge 1. september 1995. Det er gjennomført ved egne bestemmelser i petroleumsløven (Ot.prp. nr. 63 (1994-95)) og petroleumsforskriften.

Gassmarkedsdirektivet inneholder regler om organisering av gassektoren og om hvordan den skal virke, om tilgang til markedet og kriterier og prosedyrer for tildeling av rettigheter til overføring, distribusjon, forsyning og lagring av naturgass, inklusive LNG. Videre er det regler i direktivet om at selskaper som driver minst to av aktivitetene overføring, distribusjon, forsyning og lagring av gass, inklusive LNG, skal føres separate regnskaper for disse aktivitetene. Det er ikke krav om føring av separate regnskaper for produksjon av gass.

Direktivet har regler om hvordan systemene for overføring, distribusjon m.v. av gass skal drives, herunder regler om at utenforstående tredjemenn skal sikres adgang til disse rørledningssystemene, enten på basis av regulert eller forhandlet tredjepartsadgang. Slike utenforstående tredjemenn er i direktivet definert som gassforetak og kvalifiserte kunder. Dette vil være gass-

kraftverk og kunder som forbruker mer enn 25 mill m³ gass pr. år. Overføring og distribusjon av naturgass er transport av gass som skjer med sikte på levering til kunder i høytrykksrørledningsnett (overføring) og regionale og lokale rørledningsnett (distribusjon).

Direktivet har også regler om at kvalifiserte kunder og naturgassforetak kan nektes adgang til rørledningen av hensyn til manglende kapasitet i røret, av hensyn til utførelsen av oppgaver av almen økonomisk betydning, og av hensyn til gassalgskontrakter med betalingsforpliktelser - såkalte take-or-pay-kontrakter. Videre oppstilles det krav om etablering av en nasjonal tvisteløsningsordning for rask løsning av tvister bl.a. om tilgang til rørledningene. Direktivet inneholder i tillegg krav om etablering av en regulatormekanisme.

1.3 Forholdet til norsk rett. Gjennomføringsforslag

Gassmarkedsdirektivet regulerer både oppstrøms- og nedstrømssektoren. Oppstrøms er petroleumsvirksomhet knyttet til undersjøiske petroleumsforkomster i medhold av petroleumsløven. Nedstrøms omfatter andre tiltak for å bringe gassen frem til markedet, så som videreforedling, overføring, distribusjon, innkjøp eller lagring.

Slik gassmarkedsdirektivet er utformet, dreier det i seg i det alt vesentlige om nedstrømssektoren, som er lite utviklet i Norge. Det finnes pr. i dag ikke lovbestemmelser som særskilt regulerer gassektoren nedstrøms. Det finnes likevel bestemmelser som kommer til anvendelse på gassektoren nedstrøms. Som eksempel på dette kan nevnes lov 21. mai 1971 nr. 47 om brannfarlige varer samt væsker og gasser under trykk.

Det følger av EØS-avtalens artikkel 7 b) at det vil være opp til Norge å bestemme hvordan gassmarkedsdirektivet skal gjennomføres i norsk rett.

Pr. i dag har Norge bare en marginal gassektor nedstrøms. Det er kun enkelte mindre rørledninger på Vestlandet for føring av gass til kommersiell bruk. Rørledningene eies av noen få selskaper, som er profesjonelle aktører i dette markedet.

EØS-avtalen oppstiller frister for gjennomføring av direktiver i nasjonal lovgivning. I forhold til gassmarkedsdirektivet skal gjennomføringen i utgangspunktet skje innen utgangen av april 2002. Samtidig tar Olje- og energidepartementet sikte på å fremme en stortingsmelding om gass i Norge innen høsten 2002. I denne meldingen vil en skissere hvordan en nedstrøms gassektor i Norge bør utvikles i fremtiden.

Olje- og energidepartementet er derfor etter en totalvurdering kommet til at det mest hensiktsmessige på det nåværende tidspunkt, vil være å foreslå en rammelov der de sentrale prinsipper i direktivet nedfelles og der Kongen gis fullmakt til å gi utfyllende regler i forskrift. Direktivets hovedregel om at gassforetak og kvalifiserte kunder skal ha rett til adgang til overførings- og distribusjonsrørledninger bør nedfelles i loven. Krav om føring av separate regnskaper for visse aktiviteter, om tredjepartsadgang til overførings- og distribusjonsrørledninger, om en tvisteløsningsordning og om en regulatormekanisme blir så gjennomført ved en egen forskrift gitt i medhold av rammeløven. I forskrift kan man også etablere en eventuell konsesjonsordning for bygging

og drift av overførings- og distribusjonsrørledninger. Behovet for en slik ordning vil bli drøftet i den varslede stortingsmeldingen om gass i Norge.

I tillegg vil en også foreslå en evalueringsklausul i loven. Denne vil innebære at det etter en gitt periode skal vurderes om loven skal revideres. På den måten vil det kunne vurderes nærmere hvorvidt fordelingen av direktivets regler mellom lov og forskrift er hensiktsmessig.

1.4 Økonomiske og administrative konsekvenser i forhold til nedstrømssektoren

I og med at nedstrømssektoren i Norge er marginal i dag, antas direktivet ikke å ville medføre administrative, økonomiske eller budsjettmessige konsekvenser av betydning.

1.5 Merknader til de enkelte bestemmelser i lovutkastet

Til § 1

Denne bestemmelsen fastslår lovens virkeområde. Dette er i utgangspunktet funksjonelt angitt ved ordene «overføring, distribusjon, forsyning, og lagring av naturgass». I den grad slik aktivitet er omfattet av petroleumsloven skal det ikke omfattes av denne loven. Begrepene overføring, distribusjon og forsyning er definert i § 2.

Når det gjelder den nærmere avgrensingen av virkeområdet for petroleumsloven vises det til kommentarene i Ot.prp. 43 (1995-96), særlig under punkt 8.3 og under kommentarene til § 1-4 og § 1-6 h). Departementet har sendt på høring forslag til endringer i angivelsen av petroleumslovens virkeområde, slik det ble varslet i St.prp. nr. 35 (2001-2002) Utbygging, anlegg og drift av Snøhvit LNG.

Til § 2

Denne bestemmelsen definerer naturgassforetak, overføring, distribusjon, forsyning, kunder og system. Dette er sentrale begreper i gassmarkedsdirektivet og er definert i tråd med direktivets definisjoner. Uttrykkene overføring, distribusjon, forsyning og lagring benyttes i loven for å angi virkeområdet, jf § 1. Uttrykkene naturgassforetak, kunder og system benyttes i loven i forbindelse med lovfesting av det sentrale prinsipp om adgang til de aktuelle rørledninger, som foreslås nedfelt i § 3.

Til § 3

Denne bestemmelsen fastslår det sentrale prinsippet i gassmarkedsdirektivet om visse rettssubjekters adgang til bl.a. overførings- og distribusjonsnett for transport og overføring av naturgass.

Bestemmelsens annet ledd sier hvem som skal være å anse som kvalifisert kunde. I annet ledd åpnes det videre for at departementet kan bestemme at også andre enn dem som omfattes av bestemmelsen skal være å anse som kvalifiserte kunder, samt å begrense kretsen av dem som er å anse som kvalifiserte kunder.

Til § 4

Denne bestemmelsen gir Kongen en generell bemyndigelse til å gi forskrifter i medhold av loven. I forskriften vil en innta nærmere regler om gasssektoren nedstrøms til gjennomføring av de relevante artikler i direktivet. Dette vil bl.a. gjelde krav om føring av separate regnskaper for visse aktiviteter, om tredjepartsadgang til overførings- og distribusjonsrørledninger, om vilkårene for å nekte adgang om, en tvisteløsningsordning og om en regulatormekanisme. Det vil også kunne fastsettes regler om en eventuell konsesjonsordning for bygging og drift av overførings- og distribusjonsrørledninger.

Til § 5:

I tråd med Samarbeidsregjeringens målsetting om økt etterkontroll av regelverk fastslås det i denne paragraf at loven skal gjennomgås av departementet etter fem år. Siktemålet vil da være å vurdere om det er hensiktsmessig å fastsette mer spesifikke lovregler for gasssektoren nedstrøms. Etter en slik periode antar departementet at en vil ha bedre erfaringsgrunnlag fra sektoren. På basis av det vil en kunne vurdere behovet for en lovendring.

2 Endringer i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet (petroleumsloven)

2.1 Gassmarkedsdirektivets regler for oppstrøms gassrørledningsnett

I direktivets artikkel 23 er det inntatt en egen bestemmelse om at naturgassforetak og kvalifiserte kunder også skal sikres adgang til oppstrøms gassrørledningsnett for å sikre et konkurransedyktig indre gassmarked. Bestemmelsen inneholder også bl.a. et påbud om etablering av en nasjonal tvisteløsningsordning for rask løsning av tvister om tilgang til oppstrømsrørledningene.

Ilandføringsrørledningene fra norsk kontinentalsokkel til kontinentet vil være «oppstrøms gassrørledningsnett» i direktivets forstand.

Til gjennomføring av disse reglene i direktivet foreslås i denne proposisjonen lovendringer som er nødvendige for å gjennomføre direktivets regler for oppstrøms gassrørledningsnett i petroleumsloven (lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet).

I tillegg vil gassmarkedsdirektivets regler for oppstrøms gassrørledningsnett bli gjennomført ved utfyllende forskriftsbestemmelser. De relevante bestemmelser i direktivet vil derved bli gjennomført ved endringer i forskrift til petroleumsloven (petroleumsforskriften), fastsatt ved kgl res 27. juni 1997.

Forslaget til endring av petroleumsloven § 4-8 gjelder tredjepartsadgang til de rørledningene på norsk kontinentalsokkel som omfattes av direktivet. Denne paragrafen må tilpasses direktivets krav om at gassforetak og kvalifiserte kunder skal ha rett til tredjepartsadgang i disse rørledningene. De nærmere kriteriene for tredjepartsadgang mv vil som nevnt bli fastsatt i petroleumsforskriften.

Den lovendring som foreslås er av teknisk art og uten vesentlig betydning for gjeldende norsk petroleumspolitik.

2.2 Økonomiske og administrative konsekvenser i forhold til oppstrømssektoren

De lovendringer som foreslås innebærer ingen vesentlige økonomiske og administrative konsekvenser. Hittil har det ikke vært formulert noen absolutt rett for utenforstående tredjemenn til å kunne få adgang til de norske oppstrømsrørledningene. Loven har likevel alltid åpnet for at utenforstående tredjemenn kan forhandle adgang til oppstrømsrørledningene med eierene av disse. I praksis skipes det i stor grad tredjepartsgass i de store gassrørledningene på norsk kontinentalsokkel. Tredjepartene (skiperne) er i dag de facto andre gassprodusenter på norsk kontinentalsokkel, mens gassmarkedsdirektivet også som nevnt vil innebære at kjøpere av gass skal gis rett til tredjepartsadgang. Denne forskjellen antas likevel ikke å utgjøre noen vesentlige kostnader eller konsekvenser for øvrig i praksis.

I utgangspunktet antar Olje- og energidepartementet heller ikke at innlemmelsen av gassmarkedsdirektivet i EØS-avtalen vil medføre spesielle kostnader som det må tas hensyn til i budsjettsammenheng. I første omgang vil således Olje- og energidepartementet selv fungere som tvisteløsningsordning i tilfelle det oppstår uenighet mellom rørledningseierne og en utenforstående tredjemann om et avslag på adgang til oppstrømsrørledningene. En ser derfor heller ikke at direktivet vil medføre behov for institusjonelle endringer.

Departementet kan således ikke se at gjennomføring av gassmarkedsdirektivets regler for oppstrøms gassrørledningsnett i norsk rett vil ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

2.3 Merknader til de enkelte bestemmelser i lovutkastet

Til § 1-6 Definisjoner

Definisjonen *i bokstav mer ny*. Den inntas i loven som ledd i gjennomføring av Europaparlaments- og Rådskonklusjon 98/30/EF om felles regler for det indre marked for naturgass - gassmarkedsdirektivet - i norsk rett. Definisjonen angir hvilke typer rørledninger for transport og ilandføring av gass fra norsk kontinentalsokkel som omfattes av bestemmelsene i direktivet om oppstrøms gassrørledningsnett.

Slik definisjonen er formulert, vil retten til tredjepartsadgang omfatte alle rørledninger som bygges og drives for transport av produsert naturgass fra det enkelte felt til prosesseringsanlegg, en terminal eller endelig ilandførings-terminal. Etter annet punktum skal de deler av rørledninger og anlegg som brukes til produksjon av en forekomst på det sted der gassen produseres, ikke omfattes av retten til tredjepartsadgang. Dette fremgår av gassmarkedsdirektivets regel om adgang til oppstrøms gassrørledningsnett (artikkel 23 nr. 1). Det vil si at rørledninger mellom innretninger og/eller anlegg på ett eller flere felt ikke omfattes av regelen. De deler av slike nett og anlegg som brukes til lokal produksjonsvirksomhet ved en forekomst eller der gassen produseres anses ikke som oppstrøms gassrørledningsnett.

Definisjonen *i bokstav ner ny*. Den inntas i loven som ledd i gjennomføring av Europaparlaments- og Rådskonklusjon 98/30/EF om felles regler for det indre marked for naturgass - gassmarkedsdirektivet - i norsk rett. Definisjonen angir hvilke typer selskaper som skal ha rett til tredjepartsadgang til oppstrømsrørledningene på norsk kontinentalsokkel. Det fremgår således av definisjonen at bl.a. selskaper som produserer gass/LNG på norsk kontinentalsokkel skal ha en slik rett.

Definisjonen *i bokstav oer ny*. Den inntas i loven som ledd i gjennomføring av Europaparlaments- og Rådskonklusjon 98/30/EF om felles regler for det indre marked for naturgass - gassmarkedsdirektivet - i norsk rett. Definisjonen angir hvilke typer kunder som skal anses kvalifisert til å få rett til tredjepartsadgang til gassrørledningene på norsk kontinentalsokkel. Bl.a. skal alle gasskraftverk ha en slik rett, uten hensyn til om de er lokalisert i Norge eller i et annet land i EØS-området. Basert på denne definisjonen er det pr. i dag få «kvalifiserte kunder» i Norge. På kontinentet vil det imidlertid være mange selskaper som kan anses som kvalifiserte kunder, såfremt de er definert som kvalifiserte kunder der de er hjemmehørende.

Til § 4-8 Andres bruk av innretninger

Slik paragrafens første ledd i dag er formulert, har departementet en *adgang* til å bestemme at innretninger som omfattes av lovens §§ 4-2 og 4-3 skal kunne brukes av andre på visse vilkår. Innretninger som omfattes av denne bestemmelsen vil kunne være enhver innretning som omfattes av loven (installasjon, anlegg og annet utstyr for petroleumsvirksomhet, samt rørledning og kabel med mindre annet er bestemt). I utgangspunktet har tredjemann således ingen ubetinget rett til å kunne bruke innretninger som eies av andre.

I praksis har det til nå vært slik at eieren av vedkommende innretning inngår en avtale med tredjemann (i praksis en annen rettighetshavergruppe) om bruk av innretningen. Dette er reflektert i paragrafens annet ledd, som stadfester at slike avtaler skal fremlegges for departementet til godkjenning. Etter første ledd vil departementet likevel også, på visse vilkår, kunne bestemme *ex officio* at en innretning skal kunne brukes av en tredjemann.

Bestemmelsene i første ledd *nytt annet og tredje punktum* er inntatt i forbindelse med gjennomføringen av Europaparlaments- og Rådsdirektiv 98/30/EF om felles regler for det indre marked for naturgass - gassmarkedsdirektivet - i norsk rett. Nytt annet punktum gir naturgassforetak og kvalifiserte kunder en *rett* til å få adgang til en særskilt type innretning - nemlig oppstrøms gassrørledningsnett slik de er definert i direktivet (jfr. loven § 1-6 bokstav m). Departementet har valgt å innta denne *retten* som et tillegg til den *muligheten* tredjemann vil ha etter første punktum. Dette fordi det ikke kan utelukkes at det også i fremtiden vil kunne oppstå behov for at departementet skal kunne bestemme tredjeparts bruk også av en gassrørledning av de grunner som følger av første punktum.

Direktivets hovedregel for oppstrøms gassrørledningsnett er at visse tredjemenn skal ha en rett til å få adgang til gassrørledningene. Det er denne hovedregelen som er reflektert i den nye bestemmelsen i annet punktum. Nytt tredje punktum gir departementet mulighet til i praksis å sikre denne retten til adgang, eksempelvis gjennom pålegg i enkeltvedtak eller ved generelle regler i forskrift. Samtidig gir bestemmelsen departementet mulighet til å stille vilkår for slik adgang. Retten til adgang som fastsatt i nytt annet punktum vil nemlig ikke gjelde ubetinget, men det vil måtte fastsettes nærmere vilkår for denne adgangen i forskrift, herunder vilkårene for å nekte adgang. Disse vil være i overensstemmelse med gassmarkedsdirektivet.

I framtiden kan det tenkes at det, for å oppnå en rettferdig og ikke-diskriminerende adgang til oppstrøms gassrørledningsnett og tilknyttede innretninger, er hensiktsmessig å fastsette tariffer og andre vilkår for bruk av slike innretninger. Med hjemmel i gjeldende § 4-8 er det allerede i dag adgang for departementet til å fastsette tariffer og andre vilkår for bruk av innretninger. På bakgrunn av blant annet gassmarkedsdirektivet, som åpner for regulert adgang til oppstrøms gassrørledningsnett, og den generelt økende viktigheten av å ha adgang til slike innretninger, kan det i framtiden i større grad enn tidligere bli aktuelt for departementet å fastsette tariffer og andre vilkår for adgang til oppstrøms gassrørledningsnett. Slik fastsettelse av tariffer og øvrige vilkår vil også kunne hjemles i nytt tredje punktum.

Øvrige bestemmelser i direktivet i tilknytning til oppstrøms gassrørledningsnett vil bli fastsatt ved egne bestemmelser i petroleumsforskriften.

Bestemmelsene i paragrafens annet ledd beholdes uendret.

Olje- og energidepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om felles regler for det indre marked for naturgass mv.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om felles regler for det indre marked for naturgass mv. i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag til lov om felles regler for det indre marked for naturgass mv.

I

Lov om felles regler for det indre marked for naturgass

§ 1 Virkeområde

Loven kommer til anvendelse på overføring, distribusjon, forsyning og lagring av naturgass som ikke omfattes av lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet.

§ 2 Definisjoner

I denne lov forstås med:

- a) naturgassforetak, enhver fysisk eller juridisk person som ivaretar minst en av følgende funksjoner: produksjon, overføring, distribusjon, forsyning, innkjøp eller lagring av naturgass, herunder nedkjølt flytende naturgass (LNG), og som har ansvar for de forretningsmessige og tekniske oppgaver eller vedlikehold tilknyttet disse funksjonene, med unntak av sluttkunder.
- b) overføring, transport av naturgass gjennom et høytrykksgassrørledningsnett, med sikte på levering til kunder,
- c) distribusjon, overføring av naturgass gjennom lokale eller regionale gassrørledningsnett, med sikte på levering til kunder,
- d) forsyning, levering eller salg av naturgass, herunder av LNG, til kunder,
- e) kunder, grossister eller sluttkunder samt naturgassforetak som kjøper naturgass,
- f) system, ethvert overførings- eller distribusjonsnett eller LNG-anlegg som eies eller drives av et naturgassforetak, herunder dettes anlegg som yter tilknyttede tjenester og tilknyttede foretaks anlegg som er nødvendig for å gi adgang til overføring og distribusjon.

§ 3 Adgang til system

Naturgassforetak og kvalifiserte kunder skal ha rett til adgang til systemet.

Med mindre departementet bestemmer noe annet omfatter kvalifisert kunde gassfyrte kraftverk, uansett årlig forbruksnivå, samt øvrige sluttkunder som forbruker mer enn 25 millioner kubikkmeter gass per år og per forbrukssted, og som har adgang til systemet i den EØS-stat der vedkommende er hjemmehørende.

§ 4 Myndighet til å gi forskrifter

Kongen gir nærmere regler til gjennomføring og utfylling av denne lov, herunder nærmere bestemmelser om retten til adgang til og drift av systemet

og bestemmelser om regnskap og løsning av tvister vedrørende adgang til og bruk av systemet.

§ 5 Etterkontroll av loven

Innen fem år etter lovens ikrafttredelse skal departementet gjennomgå loven for å vurdere behovet for en nærmere lovregulering på lovens område.

II

I lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet gjøres følgende endringer:

§ 1-6 ny bokstav m skal lyde:

Oppstrøms gassrørledningsnett, enhver gassrørledning eller ethvert gassrørledningsnett som drives eller opprettes innenfor rammen av et olje- eller gassproduksjonsprosjekt, eller som brukes for å overføre naturgass fra ett eller flere produksjonsanlegg av denne typen, til et behandlingsanlegg, en terminal eller en endelig ilandføringsterminal. De deler av slike nett og anlegg som brukes til lokal produksjonsvirksomhet ved en forekomst der naturgassen produseres, anses ikke som oppstrøms gassrørledningsnett.

§ 1-6 ny bokstav n skal lyde:

Naturgassforetak, enhver fysisk eller juridisk person som ivaretar minst én av følgende funksjoner: produksjon, overføring, distribusjon, forsyning, innkjøp eller lagring av naturgass, herunder nedkjølt flytende naturgass (LNG), og som har ansvar for de forretningsmessige og tekniske oppgaver eller vedlikehold tilknyttet disse funksjonene, med unntak av sluttkunder,

§ 1-6 ny bokstav o skal lyde:

Kvalifiserte kunder, gassfyrte kraftverk, uansett årlig forbruksnivå, samt øvrige sluttkunder som forbruker mer enn 25 millioner kubikkmeter gass per år og per forbrukssted, og som har adgang til systemet i den EØS-stat der vedkommende er hjemmehørende.

§ 4-8 første ledd nytt annet og tredje punktum skal lyde:

Naturgassforetak og kvalifiserte kunder hjemmehørende i en EØS-stat skal likevel ha rett til adgang til oppstrøms gassrørledningsnett, herunder anlegg som yter tilknyttede tekniske tjenester i forbindelse med slik adgang. Departementet gir nærmere regler ved forskrift og kan fastsette vilkår og gi pålegg for slik adgang i det enkelte tilfelle.

III

Lov om felles regler for det indre marked for naturgass og endringer i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet trer ikraft fra den tid Kongen bestemmer.